

2020.04.03. Bibliaóra

Előfóhász: „Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol.” Ámen (Zsolt 84:6)

Ének: 277. dicséret 1-5: Gondviselő jó Atyám vagy...

Előima: Kegyelmes Atyánk az Úr Jézus Krisztusban!

Korán keltünk ma mi is, mint egykor Józsué, hogy lélekben eléd mehessünk, hogy átkelhessünk azon a nagy vízen, ami sokszor akadályként ott van előttünk.

Urunk bocsásd meg nekünk, hogy mi olyan sokszor csak az akadályokat látjuk, a problémákat sorakoztatjuk egymás után, s még mindig nem vagyunk készek hinni és bízni a Te ígéreteidben, annak ellenére, hogy már annyi helyzetben érezhettünk a Te oltalmad és védelmed. Bocsásd meg nekünk, amikor a hét folyamán is győzött a mi aggodalmaskodásunk a hitünk felett. Bocsásd meg, ha szavainkkal bántottunk, ha tetteink nem tükrözték hozzád tartozásunkat és gondolatban olyan messzire mentünk a Te utaidtól, hogy szinte már a segítségért való kiáltás is nehezen jött ajkunkra.

Könyörülj hát rajtunk ma is kegyelmedből. Ha kell Lelked erejével jöjj ma utánunk, találj meg bennünket, vonj magadhoz közel, és segíts abban, hogy soha ne szakadjunk el Tőled, hanem tiszta szívvel tudjuk kérni, hogy mindenkor hadd éljünk a Te közeledben.

Így könyörgünk a mai Igékért, hogy hadd törjenek utat egészen a szívünkig, hadd salaktalanítsanak, hogy az maradjon meg, ami érték és Téged tud Királyként, Szabadítóként és Feltámadott Úrként várni.

Könyörgünk Szentlelked erejéért, hogy amikor Igéd előttünk utat mutat- közben érezzük jelenlétet otthonainkban. Könyörgünk a mi szeretteinkért, hittestvéreinkért, barátainkért és ellenségeinkért.

Hálát adunk neked Urunk gyülekezeti tagunkért, aki betegség után hazatérhetett, Te adj neki felépülést, s erősítsd hitét minden időben.

Könyörgünk ezért a beteg világért, s hogy lélekben hadd tudjunk egészségesek maradni, s Tőled kérni és várni a megtartást. Az Úr Jézus Krisztus nevében hallgass meg imánk. Ámen

Ószövetségi Ige: Józsué könyve 3,1-17

¹Józsué másnap korán reggel fölkelt, fölkerekedtek Sittímből, és eljutottak a Jordánhoz; ő meg Izrael fiai mindnyájan. Ott táboroztak, mielőtt átkeltek volna. ²Három nap múlva végigmentek az előljárók a táboron, ³és ezt parancsolták a népnek: Ha azt látjátok, hogy a lévita papok fölemelik Isteneteknek, az ÚRnak szövetségládáját, akkor ti is kerekedjete föl, és menjetek utána. ⁴De legyen mintegy kétezer könyök távolság köztetek és közte; ne menjetek közel hozzá. Így tudjátok majd az utat, amelyen mennetek kell, hiszen nem jártatok még soha ezen az úton. ⁵Józsué ezt mondta a népnek: Szenteljétek meg magatokat, mert holnap csodákat tesz köztetek az ÚR. ⁶A papoknak pedig ezt mondta Józsué: Vegyétek föl a szövetség ládáját, és

vonuljatok a nép előtt! Fölvették tehát a szövetség ládáját, és mentek a nép előtt. ⁷Az ÚR pedig ezt mondta Józsuének: A mai napon kezdelek nagyvá tenni az egész Izráel előtt, hadd tudják meg, hogy veled leszek, ahogyan Mózeszel is vele voltam. ⁸Te azért parancsold meg a szövetség ládáját vivő papoknak: Amikor odaértek a Jordán vizének a széléhez, álljatok bele a Jordánba. ⁹Azután ezt mondta Józsué Izráel fiainak: Jöjjetek ide, és hallgassátok meg Isteneteknek, az ÚRnak beszédét! ¹⁰Ebből tudjátok meg, hogy az élő Isten van köztetek - mondta Józsué -, és hogy ő valóban elúzi előteket a kánaániakat, a hettitákat, a hivvieket, a perizzieket, a gírgásiakat, az emóriakat és a jebúsiakat: ¹¹Íme, az egész föld Urának a szövetségládája átmegy előttetek a Jordánon! ¹²Most tehát válasszatok ki tizenkét férfit Izráel törzseiből, törzsenként egy-egy férfit. ¹³És mihelyt a Jordán vizét érinti a papok lába, akik az ÚRnak, az egész föld Urának a ládáját viszik, a Jordán vize kettéválk, a felülről lefelé folyó víz megáll, mint egy gát. ¹⁴Akkor fölkerekedett sátraiból a nép, hogy átkeljen a Jordánon. A papok vitték a szövetség ládáját a nép előtt. ¹⁵A ládát vivők megérkeztek a Jordánhoz, és a ládát vivő papok lába a folyó szélén belemerült a vízbe. A Jordán medre pedig az aratás idején mindvégig egészen tele volt. ¹⁶Egyszerre csak megállt a fölülről lefelé folyó víz, gátként feltornyosult egy nagy szakaszon Ádámnál, annál a városnál, amely Cárétán mellett volt. A pusztai tenger, azaz a Sós-tenger felé folyó víz pedig teljesen különvált. Így kelt át a nép Jerikóval szemben. ¹⁷Az ÚR szövetségládáját vivő papok ott álltak szilárdan a Jordán száraz medrében. Egész Izráel átkelt, és mindaddig száraz volt a meder, amíg az egész nép mindenestül át nem kelt a Jordánon.

Mit tesz az engedelmesség? Akkor, amikor Isten ígéretet tesz az Ő népének, ezeket az ígéreteket félúton nem vonja vissza, nem forgatja ki és nem keres kiskapukat, hogy hogyan lehetne a népe kárára. Egyedül Ő az, aki minden körülmény között az életet munkálja, az életet támogatja, s az aki feltételek nélkül kész engedelmeskedni, nem kérdez vissza, hanem megy és azt csinálja, amivel Istene megbízta, annak ma is történnek csodák az életében.

Isten utat mutat a választott népnek. A szövetség ládája, mint jel, ha felemelkedik a népnek indulnia kell. S egy olyan utat mutat a népnek, amelyen még soha nem járt, s mégis biztonságba mehet végig rajta, mert velük van az Úr.

Erre az útra azonban készülni kell, kerülnie kell a népnek mindazt, amitől tisztátalanná válnának, sőt a kultikus tisztaság állapotába kell, hogy kerüljenek-„szenteljétek meg magatokat”-ahhoz, hogy az Úr csodájának részesei lehessenek.

Kedves Testvéreim! Egy hét választ el bennünket nagypéntektől. Ez volt egykor az a nap, amikor már nem a láda emeltetett fel. S míg ma is egy olyan út van előttünk és olyan napok várnak ránk, amelyeket nem tudjuk, hogy mit hoznak, merre tartanak, addig a Krisztus keresztyében utat mutatott az Atya, az ég irányába, s az a Jézus, aki magáról mondja, hogy „Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához csakis énáltalam.”(Jn14,6) Ő az, aki utat készít, helyet készít, hogy célunk ne legyen bizonytalan.

7-8.v

Az indulás napján Isten nem engedi, hogy Józsué elfelejtse a neki tett ígéretet. Az 1. fejezet 5. és 6.versében ezt olvassuk: „Senki sem állhat ellened egész életedben. Veled leszek, ahogy

Mózessel is velem voltam. Nem maradok el tőled, nem hagylak el. ⁶Légy erős és bátor, mert te teszed ezt a népet annak az országnak az örökösévé, amelyről megesküdtem atyáiknak, hogy nekik adom.”

S itt ebben a szakaszban Isten felmagasztalja Józsuét: „Az ÚR pedig ezt mondta Józsuénak: A mai napon kezdelek naggyá tenni az egész Izráel előtt, hadd tudják meg, hogy veled leszek, ahogyan Mózással is velem voltam.”

S kell ettől több? Isten maga biztosítja az övéit jelenlétéről. S úgy, ahogy egykor Józsuéval úgy velünk is ott van minden nap, minden lépésünkben, minden utunkon megőriz. Olyan ez a jelenlét, mint ahogy egy ismeretlen szerző írta a Lábnyomok című költeményében:

Lábnyomok

Álmomban Mesteremmel
tengerparton jártam, s az életem
nyomai rajzolódtak ki mögöttünk:
Két pár lábnyom a parti homokon,
ahogy ő mindig ott járt énvelem.

De ahogy az út végén visszanéztem,
itt-amott csak egy pár láb nyoma
látszott, éppen, ahol az életem
próbás, nehéz volt, sorsom mostoha.

Riadt kérdéssel fordultam az Úrhoz:
„Amikor életem kezdedbe tettem,
s követődnek szegődtem, Mesterem,
azt ígérted, soha nem hagysz el engem,
mindennap ott leszel velem.

S most visszanézve, a legnehezebb
úton, legkínosabb napokon át
mégsem látom szent lábad nyomát!
Csak egy pár láb nyoma látszik
ott az ösvényen.
Elhagytál a legnagyobb ínségben?”

Az Úr kézen fogott, s szemembe nézett:
„Gyermekem, sose hagytalak el téged!
Azokon a nehéz napokon át
azért láttad csak egy pár láb nyomát,
mert a legsúlyosabb próbák alatt
téged vállamon hordoztalak!”

Ismeretlen szerző után németből Túrmezei Erzsébet fordította

9-13.v

A „veled leszek” ígéret után pedig Józsué nem a jövőről, hanem a jelenről beszél. (A héber nyelvnek van egy olyan különlegessége, hogy a jelen és a jövő időre ugyanazokat a formákat használja.) Isten a népével van és lesz is. Az Úr élő abban az időben, az Úr él ma is és Ő az, aki uralkodni fog örökké, aki ígéreteit betartja, s ha azt mondja, hogy veled lesz, akkor az úgy is lesz. Ha azt mondja megőriz, akkor számíthatsz védelmére, ha azt mondja elűzöm ellenségeidet, akkor Ő nem engedi, hogy idegen és pogány népek között elveszítsd a hited, hanem az ellenség jelenléte és támadása között is tudnod kell, hogy Ő veled van és elűz mindent félelmet, aggodalmat és népet, hogy ígérete beteljesedjen.

13-17.v

S így történhetnek ma is csodák. Józsué korában a Jordán kettéválk. Ha számolunk Isten élő voltával, ha hisszük, hogy ő velünk van, bármi, amit Jordánnak-akadálynak nevezünk az életünkben eltűnhet, kettéválhat ma is. A gondviselő Isten csodás módon nyit utat ma is Fiában önmaga irányába, hogy felismerjük, hogy Ő velünk, és **„az én mennyei Atyám akarata nélkül még csak egy hajszál sem eshetik le a fejemről; sőt inkább mindennek az én üdvösségemre kell szolgálnia”**(Heidelbergi Káté 1.) Amen

Ének: 151 Uram Isten siess...

Újszövetségi Ige: Lukács evangéliuma 21,1-4

¹Amikor feltekintett, látta, hogyan dobják a gazdagok áldozati ajándékaikat a perselybe. ²Észrevett ott egy szegény özvegyasszonyt is, aki két fillért dobott abba, ³és így szólt: „Bizony, mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe. ⁴Azok ugyanis mind a feleslegükből dobtak az áldozati ajándékokhoz, ő azonban szegénységéből mindazt beledobta, amije volt, az egész vagyonát.”

Jézus szeme előtt két társadalmi réteg találkozik egy történeten belül. A gazdagok és a szegény, aki ráadásul özvegy is, sőt még nő is. A gazdagok, akik magukra akarják hívni a figyelmet, azzal, hogy nagyobb összegeket dobnak a perselybe, és egy szegény özvegyasszony, aki viszi mindenét, aki nem az emberek tekintetét várja, aki nem látszából cselekszik, s mégis maga az Isten Fia „észrevette” tettét, s mai napig az Igét olvasó ember számára ez a példa maradt fenn az adakozással kapcsolatban.

Egy özvegyasszony, akit nem tart el senki, aki nem számíthat senki segítségére, mégis mindent odaad. Jézus, aki még a gondolatainkról is tud, a tetteket elindító gondolat mögött felismeri azt a hitet, ami feltétel nélkül bízni tud.

Ez a történet az Istennel való kapcsolatunkról is tanít. Az anyagiakhoz való hozzáállásunk is tükrözi, hogy mennyire bízunk az Úr gondviselésében. Az adományaink mögött ott van egy vallomás, mely szerint megvalljuk, hogy mindenünk, amink van az Istentől van, valamint a hálaadás jeleit is hordozza magán egy-egy adakozásunk.

Soha nem az a lényeges, hogy mennyit adsz drága testvérem, hanem az, hogy az adományaidban ott van-e a vallomás és a hálaadás. Hála a kézzel fogható dolgokért, hála a körülötted lévő szeretteidért, de elsősorban hála annak a bűnbocsátnak a megtapasztalásáért, amit Jézusban az Atya már elkészített.

Az Úr Jézus Krisztus ma is „észreveszi”, látja-tudja, hogy mi a feleslegünket vagy mindenünket adjuk-e: anyagiakból, időből, gondolatból, szívből, erőből.

Ott van-e a tetteink mögött az a bizalom, amely el tud engedni mindent a kezéből azért, hogy imára kulcsolja azt?

Isten megáld minden fillért, amit az Ő dicsőségére adunk. S valahogy mindig úgy rendez életünket- napjainkat, hogy nem kell szükséget szenvednünk, sőt rácsodálkozhatunk arra, hogy milyen szépen gondot visel rólunk. S aki bőven tud ma is vetni, bőven fog aratni.

Mi van, amit nem kaptál? A hívó ember mindig önként, szeretetből ad, mert tudja, hogy mindene, amije van Istennek köszönheti.

A nagy elszámoláskor pedig mindenünkkel el kellesz számolni, a perselybe dobott összegekkel is, hogy mi vezetett abban, amikor adakoztam, vagy éppen nem adakoztam. Valamint az egész életemmel, hogy vajon csak a fél szívem az Úr Jézus Krisztusé, vagy teljesen az Övé vagyok-e...

Istenünk áldja meg az emberi gondolatból kiinduló minden tettet, hogy adakozásunk titokban, önkéntesen és jókedvvel történjen. S a jókedvű adakozó hadd tapasztalja Urunk mindenre elegendő szeretetét. Ámen

Záróima: Urunk, Te, aki a tetteket elindító gondolatokat is ismered, kérünk segíts abban, hogy minden tettünkkel téged tudjunk dicsérni.

Hála neked azért, ha bármit is megértettünk a Te Igéből, ha érezhettünk, hogy ez nekünk szól és rólunk szól. Hiszen Te tudsz a mi Jordánunkról, hogy mik azok a dolgok, amik előtt tehetetlenül állnánk, ha nem a Te csodáid.

Hisszük Urunk, hogy Te ma is kész vagy csodát tenni ebben a világban. Így könyörgünk mindazokért az országokért, családokért, emberekért, akik nem látják maguk előtt a megoldást és az átkelés módját. Könyörgünk mindazokért, akiknek a gonosz emészti napjaikat és elveszi a békességüket, valamint azt a bizalmat, ami gondviselésed kereshetné, és egyedüli reményként Rád tudna tekinteni.

Urunk imádkozunk a mi anyagi gazdálkodásunkért, hogy azt ne az emberi vágyak és saját terveink irányítsák, hanem hadd tudjuk áldásként megélni mindazt, amik van, s adni abból a Te dicsőségedre. Vezess mindnyájunkat abban, hogy adakozásunk ne a hátad mögött, hanem a szemed előtt történjen.

Könyörgünk Istenünk azokért, akik ebben az időszakban a munkahelyüket veszítették el. Imádkozunk az otthon dolgozókért. Adj elegendő türelmet és békességet szülőnek-gyermeknek és tanárnak egyaránt, hogy egymást kölcsönösen támogatva tudjanak haladni az iskolai év tananyagaival.

Könyörgünk azokért a családokért, amelyek között a határ akadály abban, hogy találkozzanak, hogy együtt legyenek. Használd ezt az időszakot családi kapcsolataink értékelésére és megjobbítására.

Könyörgünk a világ gyászolóinak vigasztalásáért, annak a sok ezer előrement családtagnak a hozzátartozóiért. Urunk add Szentlelked erejét, ami hisszük, hogy ma is vigasztal, ma is hitet ajándékozz, s képes elvenni a félelem lelkét. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket.
Ámen

Úri ima:

Áldás: „Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítek, meg is segítek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.” (Ézs 41, 10)

Ének: 469:1-5 Jézus, nyájas és szelíd..